

Sy-ll spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja še
Swójbny statok
A twój swjatosk
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstiwošé da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłal
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njobjes mana
Njeh ól khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kíž Bóh poda,
Wokřew čs. P

Sserbske njedželske lopjeno.

Budyšin

9. augusta 1925

Bauzen

Čištoč a nakład Šmolerjez knihcizisčezěrnje a kniharnje šap. družst. s wobm. ruk. w Budyšinje.
Wuhadza kóždu šobotu a płači na měřaz 15 šlotych pjenježłow.

9. njedžela po šwjatej Trojizy.

Wščitko je wasche, wy pak šeže Khrystuškowi, tak šwj. Pawo: Korinthiskim pišče. Po tutym šlowje dyrbi šchesczan se wšchitkeho, šchtož widži a nadenđže, se štwórby a žiwjenja, ša šwoje duchowne žiwjenje wuknyčž. Šchtom, kiž s bohonymi plodami šwojeho štworicžela šhwali, naš šahanibja, šmny-li šhudži na tajkich plodach. Šchlowroncžł, kotryž šo wjekele špěwajo k nješju pošběhuje, naš napomina: špěwajče, čžescže, šhwaleče tež Šnjesa. Štadło, kotrež šwólniwje ša šwojim paštyrom dže, hđžežkuli jo wjedže, je nam s pschikladom, šo mamy tež wutrajnje ša našchim Šbóžnikom šhledžicž. Šežofka, kotraž wě, šamo s jědojtnych šceznjow štrowy měđ žyžacž, nam połaže, šo možemy tež wot hrěšnikow a jich šjesšbóžneho šadžerženja ša šwoje prawe šadžerženje něšchto nawuknyčž. Tak tež Šesuj w džęznjiskim šczenju nam njepraweho šastojnika pschedstaja, šo bychmy šebi s jeho šadžerženja pschiklad wšali. W kajkim nastupanju? Šchto mamy wot njeho wuknyčž? Trojake. Šospomń šebi, tak s tobu šteji, šchto na tebje čžaka, šchto mašch tohodla čžinicž.

1. Njeprawy šastojnik šebi šwoje dotalne šadžerženje rošpominawšchi jašnje widži, tak s nim šteji. Ššched šwojim knjesom wobškoržent, šo je jeho šubło pschecžinik, njesphta šo šamošwojecž a to wobškoržowanje jako wopacžne wotpołacž. Ššebi šam praji, šo je šwojeho knjesa wujebał, wot najęnkow wjazy žadał, hacž je wotedawał, a šbytt ša šebje ššhował, šo njeje hódny, dale ša šastojnika hycž.

Tež my štejmy w šlužbje bohateho knjesa, šmny šastojnizy naščeho Boha. Štak šmny šwoje šastojništwo wukonjeli? Šsmny tež wobškorženi, jako bychmy jeho šubła pschecžinili? Ššnano

prajišch): ja nješšm mi dowěrene pjenješ pschecžinik aby k šwojemu lěpschemu pschetrjebał, kaž mnošy čžinja; čži šwoje ššostanje s pošnym prawom dóštam; ja nješšm tajki pschecžinjak, kotryž je šwoje namrěte šubła na knicžomnych ššchach rošbrojil; teho jeho šamžne džęcži wobškoržuja, šo je psches šwoju njerodu je do hubjěništwa pschinjekł; ja tež nješšm tajki lašomny škupž, kotryž kaž smij na šwojich pjenješach šedži a nikomu ničžo njepošpěheje; teho njedch šdychowanje ššódnych a šhudych wobškoržuja, moje hešło je: dobrotu čžinicž a wudželicž njepomnícže, pschetož tajke wopory špodobaju šo Bohu derje; moje šwědomnje je w tutym nastupanju čžiste.

Alle, mój luby, kiž takle rěčišch, ty šapomnišch, šo šu tež možy a čžaj, čžěło a dušcha, šakon a ewangelion a wšchitke duchowne dary šubła, wot Boha nam dowěrene, šo bychmy s nimi wšlowali. Šchto je wšchitke šwoje možy do šlužby šwojeho Boha štajil a k Božej čžescži a k žohnowanju bližšeho naložował? Šchto je šwój čžaj ta k naložował, šo šo njetrjebał žaneje ššomdy kacž? Šchto je s čžěłom a s dušchu štajnje šwojeho Šnjesa čžescžil, kiž je wobej droho wukupil? Šsmny šastojnizy na Božich potajništwach, wšchitke šubła šchescžaniškeje wěry šu nam pschepodate. Šchtož wot tutych šubłow šwojennu Šnjesej žaneje danje njepšchinješe; šchtož šchescžan rěła, ale njeje jako šchescžan žiwny; šchtož pucž žiwjenja šnaje, ale po nim njelhodži; šchtož dušchi šwojeho bližšeho s tymi darami, kotrež je dóštal, njelžuzi; šchtož je nan abo macž a šwoje džęcži w bohabojašnosčži njewočehnje; šchtož je hospodač abo hšpoša a w šwojim domje na šchescžijanški porjad njedžerži: šon je šubła šwojeho nješškeho Šnjesa pschecžinik, je njeprawy šastojnik. Škelto wobškoržerjow tu pschecžiwu nam njewšstupi! Ššwědomnje, se španja šbudžene, nam našche ššomdženje a psche-

stupjenje wumjetuje; kobuczłowjelojo, pšhecziwo kotrymž fmy ƚo pšehršehili, naƚ wobskorzuja, Boži jandželjo fiž ƚu ƚwęd-kojo nascheho jadzerženja byli, nasche hrěchi pšehed Boha njeƚu. A tón, ƚhoni haƚle pšehes druhich wo naschej njeƚwěrnošci? Wón tola ƚam wšhitko widži, pšehed nim njemóžesich přecž, sčtož ƚy skomdžil a skuczil. Tuž njeměj wopacžne mēnjenje wo ƚwojim dotalnym jadzerženju, dži do ƚo a pósnaj ƚwoju njeƚwěrnošcž. Kaž tamny njeprawy jastojnił rospomni ƚebi paƚ tež dale, sčto na tebe cžaka.

2. Anjes jastojniłej, jeho ƚ ƚebi samowolawšchi, džešche: Cžin rachnowanje wo ƚwojim jastojniłtwje, pšchetož njebudžesich móž dale ja jastojniłka bycž. Tón paƚ tuto hroženje na loƚke njeberje, ale ƚebi pšchemyšli, sčto ma cžinčž, so by wukhow mēł, hdyž jemu ƚnjes jastojniłtwo wošnje. So ƚo to stanje, je jemu bjes diewła.

Šny-li mudry, rospomni ƚebi tež, sčto na tebe cžaka, so mašch wo ƚwojim jańdženym žiwjenju samowolawšchi. Nješch hišcheže ženje sačžut, kaƚ Anjes cže ƚ ƚebi samowola? Šdyž swony wušwonia so je ƚobustaw twojeje wopacy ƚwój semšli bē skoncžil, abo hdyž pšhecžela ƚ jeho poƚlednemu wotpocžinčej pšehowdžičich, nješchichich tehdy, kaƚ Anjes cži pšchuwola: My ƚo dyrbinny wšhitzy jjewicž pšehed ƚudnym stowem Krysťuƚowym, so by kóždy dostał sa tym, jako je cžinil pšchi cželnym žiwjenju, njech je dobre abo šle? Šdyž, luba ƚobuƚotra, ƚo cži štrašna hodžina bliži, w kotrejž žiwjenje mačzerje na wóšzy wiƚa, a hdyž přjedy hišcheže ƚ Božemu bliđu džešch a tam cži je, jako dyrbała wšchemu, sčtož widžičich, božemje prajicž, jako njemohła dale myšlicž, hačž jeno na tutu hodžinu: nješchichich, kaƚ Anjes cže pšehed ƚo samowola? Šdyž tebe, ƚylny mužo, njenadžizy cžežka ƚhorosčž nadpadnje a ƚlabosčž pšehozo bóle pšchiběra, so cži myšl pšchindže: ty drje tola wjazy nještanješch, — nješchichich, kaƚ Anjes cže ƚ ƚebi samowola? Šdyž twoje wóšy schēdžiwje a twoje mozy woteberaja, hdyž wšhitko w twojim žiwjenju na to poƚajuje, so ƚo ƚ wječzoru pšchibližuje a džen je ƚo naƚhilit, hdyž hižo cželna ƚiprošcž cže na to dopomina, sčtož je něhdy profeta Jesaias kralej Šiskiašej pšchuwola: roskaž twojemu demej, pšchetož ty budžesich wumrēcž a njebudžesich žiwoj wostacž, — nješchichich, kaƚ Anjes cže ƚ ƚebi samowola? A sčtož wón tutemu samowolawšchi pšchistaji, je pšehozo to-ƚame: Sčto to ƚlyšchu wo tebi? Cžin rachnowanje wo ƚwojim jastojniłtwje, pšchetož njebudžesich móž dale ja jastojniłka bycž. Ach, hdyž Boži ƚud ƚo bliži, telko potom na jene dobo ƚwēdomnje wē, sčtož Bóh tež wē a tola njedyrbjal wēdžecž! Šsmjercž je hrěchow mšda, tohodla tež w ƚnjercži ƚwoje jastojniłtwo šhubimny; wšhitzy bjes wuwjacžja ƚwoje město, ƚwoju ƚlužbu wopušcžaja. Njeje to špodžiwne: Kóždy wē, so budže wumrēcž, a tola jich telko myšl na wumrēcže tał dalofo hačž móžno wotstorkuje, ƚo na ƚnjercž nješchihotuje. To je njemudrosčž, kotraž ƚo loƚko i wu-čžom a šubow ƚchipjenjom škoncžil. Mudry paƚ ƚo prašcha: Sčto mam cžinčž? Šsmjercži njemóžu wuńcž, ƚudej njemóžu wu-čžefnyčž, sčtož ƚym cžinil, njemóžu nječžinjene šcžinčž, sčto dyr- bju cžinčž?

Tamny jastojnił bórny wotmołwjenje namaka: Wēm, sčto cžy cžinčž, so bychu nje do ƚwojich domow wšali, hdyž ƚym je jastojniłtwo wustorcženy. To je tola tež nasche žadanje. Sa šbóž-nyh wobhdlenjam pola nascheho Wótza, ja wēčžnymi hētami we njebješkim Jerusaleme tež nascha nadžija šteji. Kaž ƚo špróžny pucžowar wješeli, hdyž wječzor dom nadeńdže, w kotrymž pšhe- cželnimi, hospodlivi ludžo jeho witaja, tał ƚo tež pobožny pucžowar ƚ njebješkam šraduje, hdyž budže i cžemneje ƚnjertneje nozy ƚ ƚwēłnym njebješkim wobhdlenjam nješeny a šbóžni jeho tam wi- taja. Wěšch dha ty, sčto mašch cžinčž? Nafo na Pětrome ƚwjatlowne předomanje poƚucharjo naštróženi ƚo prašcheja: Wy

mužojo, lubi bratšja, sčto mamy cžinčž? jim Pětr wotmołwi: Cžinčže pokutu a dajcže ƚo kóždy ƚchēčicž na njeno. Šejom Khrisť- ta ƚ wodarwanju hrěchow, a jako jašnił w Šilippi Pawolej a Ši- lašej ƚšepotajo ƚ nohomaj padže a rjełny: Mojej ƚnjesaj, sčto mam cžinčž, so budu šbóžny? jemu džešchtaj: Wēł do Anjesa Šejom Khrisťta, dha budžesich ty a twój dom šbóžny. A ty by nje- wēdžal, sčto mašch cžinčž? To by žalosťna ƚža byla, cžyš-li ƚo i tym wuwowacž: mi to ničto njeje prajil. Wot twojeje młodosče ƚem je cži Khrisťtuš pšehed wocži stajeny, kóždu nje- dželu mašch škladnosčž, wo nim ƚlyšhecž, tuž žaneho samowolawšchi nješmēšch.

3. Ale puež do njebješ šnacž, hišcheže njeje dočž, ty dyrbišch jón tež hičž. Wufup tebi hišcheže špožčeny cžaj ja ƚwój pšchi- chod! Njeprawy jastojnił ma jenož hišcheže maču ƚhwilu kubla ƚwojeho ƚnjesa w ruzy. Šlužba je jemu wupowjedžena, ma šlicž- bowanje wotpołožicž a ƚwoje jastojniłtwo škožicž, ƚnjes jeho na ža- dyn pad dale w ƚlužbe njewostaji. Tuž ƚebi ƚwoje wobštejnosče šhutnje rospomina. Šsebi njepraji: To wšchal tał šle njebudže, i mōdřym wóčžkom hižo woteńdžesich, ƚnjes wēšcže je ƚobu rēcžecž da, dofelž tola bjes tebe bycž njemóže, — ně, ƚwoje wóčžko jeno na to štožuje, kótki cžaj, kotryž hišcheže ma, nałožicž, ƚebi pšhe- cželow dobyčž ja cžaj, hdyž budže tradacž. To wšchal na taške wawšnje cžini, so přjedawšchej njeprawdosčži nowu pšchidawa. My bychny prajili, so by dyrbjal ƚo radšcho ƚwojeje winy wu- jnacž, radšcho šopacž a, hdyž to njemóže, radšcho prošnyčž. Ale nješapomimny, so mamy tu džečžo ƚwēta pšehed ƚobu, kotrejž ƚo ja Božim šakonjom njeprascha. Sčtož mamy wot njehe wu- ňycž, je to, so mamy hnydom nowy pucž nastupicž, cžaj wufupicž, přjedy hačž je pšchepošdže. Š temu paƚ ƚlyšcha, so tež semšle wobšedženstwo, pjenješy a kublo, do Božeje ƚlužby štajimny. Pšhe- cželow mamy ƚebi cžinčž i njeprawym mamonom. To wjazy rēka, hačž so potrjebliwemu ƚhwatnje jałmožinu do ruki pšchib- nješch. Wšhitko na šmyšljenju leži, i kotrymž dawajch. Wóžesich pšehes dar drugeho šranicž, šahanibicž, móžesich dacž, so by ludži wotbył město teho, so dyrbjal w nich ƚhroblosčž šbudžowacž a ƚna- no hišcheže wo něšcho šepšche prošnyčž, dylłi wo cžajnu pomoz. To je našch nadawš, so mamy ƚwojim ƚobupucžowarjam i tymi darami, kotrejž ƚmy dostali, pomoz a pošlyjenje bycž na pucžu i tuteje cžajnosče do šbóžneje wēčžnosče. Wjele pjenješ ƚo nje- trjebawšchi wot bohattyh a ƚhudych ja ƚnicžomne wēžy rošbroji, a wustawy ja škuffi ƚšehēčžanšewe lubosče, dželka ja mišionstwo njes pōhanami, ja wērybratrow w rošproščenju ƚu we wušk- sečach, dofelž pjenješne ƚrēdki njedošahaja. Cžinmy ƚebi tu pšhe- cželow i njeprawym mamonom!

Šastup do tamnych wēčžnych hētow žadny drugi njewudželi, ƚhiba jenicžny našch Anjes, ale so ƚmēmny tam tyh, fiž ƚu nam na šemi lubosčž wopokasali, powitacž, a so budžemny tam wot tyh, kotrymž ƚmy tu dobrotu cžinili, witani, to budže wošebite njebje- šte wješele, kotrejž Anjes tym ƚwojim šhotuje. Dostanje ƚo tebi junu tež tuto wješele? Šamjen. Vic. M. w B.

Pšchindž Božo, wēčžne ƚlónzo! Ššwēcž nam wšchēm we ƚwēcže!

Šlób: Našch Anjes tyh ƚwojich jnaje.

Bój Božo, wēčžne ƚlónzo!

Ššwēcž mi tu we ƚwēcže,

Mam tebe, dha mam ƚwēłko

We wšchēch možach; žalosče —

Njech twoje pruhi šhrēja,

Mi dušchu, wutrobu;

Bjes tebe dušche mřēja —

We tebi žiwe ƚu!

Cześć, chwalebny, dźał Czi dawam,
Mój Wótze njebeiski,
Daj, so twój jawostawam,
Cześć twoju pomoz mi,
Daj, so hym kicheszejian wěrnny,
Nětk i zylej wutrobu.
Budź ty mi Wótceż k wěrnny;
Wjcho tebi peruczu.

Mi iderž a pošylń wěru,
Tu lubojeć, nadžiju,
Njech klužu tebi k wěru,
A bližšom' i wutrobu.
Budź moja móz a khlnojeć,
Mój schit, měr, wjekele!
Czi na mni wulku khlnojeć,
Daj mi to žiwjenje.

Wjchě kubla twoja hnada,
Nam wudžel bohacze;
Wjcho k tebi horje hlada,
Schtož dobroh' ducha je.
Dom twój budź kóžda hěta,
Twój dom budź wutroba.
Hdyž džemny i teho k wěta,
Wjedź ty naž do njebja.

Wny njejkny hódni hnady,
A twojich dobrotow
Nam wodaj wšchitke padny,
Spusječ nam našch wulki doh,
D swjebel, Božo wěczny,
Naž i twojej pomozu,
Nam pschihotuj dom wótžny,
Dom wěczny we njebju.

O Božo, budź nam hnadny,
Wjchě hrěchi wodaj nam,
Daj wěcznu sbóžnojeć i hnady,
Psches Jesom Khrysta tam,
We njebjechach o Božo,
Cze k hwalicž budžemny!
Daj nam to wěczne sbožo,
Ty našcha sbóžnojeć k!

O Božo twoja k wěra,
Naž wšchitkich jastara,
Naž domjedž khlna wěra,
Do wěcznoh' žiwjenja,
We wěcznym k wětle twójim,
Pschi tebi daj hječ nam,
Tam dopomhaj wšchem k wójim,
Pój, wjedź naž k njebjecham.

Kaf džiwnje Bóh tón Knjes pomha!

(Potracžowanje.)

Taf wobroczi k wójmu kóž, nježiwajo na hubjene wjedro, ke kóncžinam, w kotrychž Croset-kupy ležachu. A wjedro pschińdže jemu na pomoz — t. r. tón, kiž wětr wjedra wodži, Bóh tón Knjes kam. Džo w nozy mjenujžy woflabny wětr a nasajtra płowasche kóž pschi rjanym wjedrje a pschihódny wětrje k Croset-kupam. 24 hodžin posdžišcho k dohladachu, kaf k tute pocžinachu w dalofosčzi psched nini i morja posbchowacž.

Czi jemy drje wšchitzy hromadže, i kajtini cžucžemi wšchitzy ke kupam shladowachu, kotrymž k bóle a bóle bližachu. Wofebje kapitan wobhladowasche kabi se k wójim dalofowidom kóždu skaku wofebje. Tola, tola — nicžo njewohladachu, schtož by jim sjetwilo, so tam cžlowjekojso k — abo so k tam cžlowjekojso byli. Nihdže žana khorhoj, žadyn kur, žane snamjo — žadyn cžlowjek! Skak a jenož skak, wykofe a prósdne, a wokolo nich plustotaze žolmy dalofeho morja!

Džo chžyiche jim nadžija cžeknyč, tu sawofa morjak, kotryž bē wykofa horjekach na kóžzi na straži, — kóž jedžesche runje wokolo pošlednjeje a to mjenscheje kupy: „Tamlē khorhoj! khorhoj!“ Kaf k to nadobo wšchě klowy tam wobrocžichu, hdžež morjak i rufu pokasowasche. Kaf to wšchitzy woczi napinachu! Haj, tam kmahowasche w powětrje khorhoj abo tola něschto, někajla lapa, kotruž bēchu sa nekajku žerdž pschicžinili.

„Hurrah! hurrah!“ kalcinča to po kóžzi. Njech tež hichčeže žaneho cžlowjeka njewohladachu, bēchu kabi wěseži, so tam, hdžež je kmahowaza khorhoj, tež živi cžlowjekojso! Dobyče na nusy a k mjereži wštasche to i jich wutroby i tutym kajuškanjom. Niz pscheposdže! Ně, hichčeže cžaka došč! (Potracžowanje.)

Skof wěry.

A mišionarej w Indiskej pschińdže ras póhan, kiž bē psches jeho předomanje smutsknje k pschimmjenu a sbudženu. Ach, kym shubjenu, žakosčesche, kym kaf wulki hrěschnik, najnjeduschmichi njedocžint. A na to je k wójeho žiwjenja žyle k wójmu skutkow a hrojnnych wězow wupowjeda. Mišionar drje k na tajkej spowjedži kastroži, a tola k tež na nej swjebeli. Nětko kóž taje, kabi myšli, nětko móže nalěčžo pschicž; pluh katonja je tutu i njerjadom krosčenu rolu pschelamał a khlšy kofuty k ju imechžite, tuž móžu kymjo ewangelija do njeje wukhč. Pschecželne tohodla wobohcho troščtuje: Twoje hrěchi k wšchak wulke a cžeže, ale tebi móže k hichčeže pomhacž; na twoje kraschenja, schto mēł cžinicž, so by pomoz dóstal, k wjate k wójmu k wójmu: mēr do Knjesa Jesom Khrysta, dha budžeschi ty a twój dom sbóžny (k. j. 16, 31); kaf je Bóh k wět lubowak, so je k wójeho jenicžleho narodženeho kyna dak, so bychu wšchitzy, kiž do njeho wěrja, shubjeni njebyli, ale wěczne žiwjenje mēli (Jan. 3, 16).

Tute klowa maleho kcažiččža na teho muža cžinja. Wěricž dyrbi mi pomhacž? rjekny; to dže dawno hižom cžinj; wšchitko wěrju, schtož k mi wo Jesušu krasil; wěrju tež wšchemu, schtož w tych knihach stej, kotrež k mi dak; o, sawěrnje njejkny dwēlowar abo njewěrjazy, ale kacžuwam i mojeje wěry kaf malo wužitka. Haj, luby pschecželo, džesche mišionar, ta wěra, kotruž kach, hichčeže njeje krawa wěra; twoja wěra je jenož wěra we klowje; we klowje kaf twój kach njeteži, ta je žyle k wójmu a strowa, ale we wutrobje; do wutroby dyrbišch krawu wěru hichčeže dostacž, so by wuhoj a troscht namakal. Ale kaf móžu dha i wutrobu wěricž, woprascha k na to wobohi tšchny, we wutrobje dže jenož žakosč a bēdu kacžuwam.

Mišionar kabi k wwilu pschewyšli, kaf mohł tutu klownu k wěry do kladnje rosčaknicž. Skóncžnje to kaf sežini: Myšli kabi, so k twoja k hēža pali, hdyž k runje horjekach na kšesche. Po kshodže wjazy dele njemóžeschi, dokelž k hižom pali; na k wē dele k wēčič, to tež nēndže, ty by k krasyl; wumóžaje ho powjaja tež nimach, so mohł k po nim dele pschicžič; njewěsch kabi žaneje rady a dyrbišch k wēlujo kóž wšacž. Na jene dobo de kach wulki, khlšny muž stej a tebi pschikowak: Skoč dele do mojeju kufow a k wumóženy! Ty k dlijšch a k wójmu, ale widžo jeho khlnej ruzy a k wójmu k wójmu a jeho žyle wēste, domwěrnjome k wójmu, swěrišch kabi k wójmu k wójmu do khlubiny, a

J. W.

wón cje sapopadnje a sapschinuje, a ty stejich wufhowany bje wscheje schodny psched nim. Slaj, w runych wobstejnoscach by ty nětko. Rajkiz by, njemóžeš wostacž, hewal jahinjesch. Jesuś psched tebe stupi a rjeknje: Wóji do mojemu rukow, czižni bo mi se wschēm, schtož by a masch, na wutrobu, wopuichež městno, hdžež nětko stejich, a staj bo zyle na nrije a moju sapslužbu, tuž by wumóženy.

Tuto pschirunanje tyšcheny srošyni a směrwanj wo-
tehdže. Mr.

Zyrkej a stat.

Nowy zyrkwiny dawł na lěto 1925 ja Sakska je wupisany; słožuje bo po najnowšich dokhodach, mjenujz po tych lěta 1925. Ale runje to cziini dawłšbérarjam a zyrkwiny přjódštejerstwan wjele džela, dofelž na podložkach pobrachuje. Dosariadowanje žada hebi czaša; tuž je cziim nusnje, so wschitzy s najmjenscha sčwój nakhwilny zyrkwiny dawł, kotryž hižo dawno wupisany, sapslaca — jeli so to hiščeže njejsu; wožadny trjebaja nusnje pjenješ sa běžne wudawki.

Wschelke s bliska a s daloka.

Słowna sšhadžowanča herbsteje studowazeje mlodžiny sčwje-
czi dženska w Schróscizach sčwój 50 lětny jubilej. Tuž, schtož to hiščeže móže, bo njech dženska a tež jutje wobdželi; studowazy hebi kóždeho Sserba a kóždu Sserbowku tam lubje witaju.

Wjedro bu je saudženej njedzeli 2. augusta, kotraž naš runje lětko po 11 lětach tak jara dopomina na tannu njedzeli 2. augusta 1914, trasčaze sa žně. Schtož w popach stejese, bu jara mokre, a schtož njebe požyczene, bu smjetane a sawjercžane, tak so to luba nusa sa byczkow. Lěto 1925 stejese hacž kem wulzy jara pod wliwom njewjedrow, a mono to tež hiščeže dale tak budže. Praji bo tola wo tutym lěče, so budžeja cžlowjekojo jara nastroženi a tyšcheni se wschelafimi sčwjenjemi wjedra, abo lěpje njewjedrow, do zyła naturškich mozow. Hacž kem je bo tuto wě-
scenje dopjelnjalo kóždy měřaz s noweho, — a tuž drje to tež dale hinač njebudže. Schto to cžinicž? Wošebje, schto ma ratač cžinicž? — Jenu pomoz wēm, kotraž jenož pomoz njerěka, ale tež je, to je modlitwa, modlenje jenotliwego, zyšeje wožadny, zy-
keho luda. Zajte sšromadne modlenje — ale wěrne, wutrobne, sšrawne dyrbi bycz, — je pschezo mōz a pscheczimo wschemu mōz, tak tež w nusach, kotrež nam naturške mozy pschihotuja. Psche-
tož wysche nich tola pschezo hiščeže tōn jedyn, kotryž wētr a wjedra wodži, a kšchesczijenjo maja tola pschezo hiščeže to sflu-
bjenje, so s mozu wēry a wēryajeje modlitwy hory pschēžadžeja. Tuž, to, schtož njewjedra cžinja, to je wołanje k modlenju, k temu modlenju, w kotrymž dyrbjeli wschitzy hižo wot dawna sčwēni bycz, tōn jenotliwy hacž tōn zył! Tuž bo stupče hromadu k mo-
dlenju! —

S Bruskeje. Wyschšchi presidenta Delnjeje Schleskeje je no-
winarštwu rofestajenje pschepodač, kotrež džywa na njedostatt nascheho czaša, kotryž bo wschudžom jewi, niz j+o w Schleskeje: Sjawne sawjekelenja a sčwjedzenje. Wōn je mjes druhim pra-
jil: Byčha a pschēstwo, kotrež bo pschi tajlich wuhotowanjach počasujetej, stej w jasnym pscheczōwjenju tej wulkej nusy, tym hubjenty drōham, tym nusuczerpjazym sšawnym wustawam. S horliwoscju, s kotrež towarštwu a sšjednocēstwu sčwjedzenje hotuja, sšwizuja wopisštwu, s kotrymž bo na hařach sažo bóle a husczišcho sčkujesch, a nješkutki, kotrež cžlowjekojo pod wliwom alkohola, cžinja, a pschibēraze khoroscze ducha. Slutniwoscž, ko-
traž pocžina ludži sažo wabicž lutowacz, bywa hacžena, wo-
cžehnjenje mlodžiny pocžene. — Na tole a druge džiwajo warnuje presidenta, psched tajkim zyše njepschihōdnym spocžina-

njom a napomina, so bychmy jednori byli a slutniwi s wuhoto-
wanjom sčwjedzenjom a na sčwjedzenjach. — W tutym smyśle je město Kaltenkirchen pschi Delnim Rheinom tyřazlětny sčwjedžen „sčwjeczilo“. Město toho, so wone wulke sčwjedzenje a wuhoto-
wanja sčwjeczi, twari 10 bydlenjom, kotrež po czašu tym, kiž we nich bydla, zyše pschihadnu. Kóžde bydlenie smēje tež nēsčto sa-
hredy. Tuto nowe sčwlecščežo budže „tyřazlětno sčwlecščežo“ nmenowane, a smim drje je tyřazlětny sčwjedžen bobu najlěpje sčwjeczeny. R. W.

W Jerusaleme rija, kaž hižo ras piřachny, sa sšbytkami stareho Jerusalema — abo po prawom mohł prajicž, starych Je-
rusalemtow, dofelž tola město Jerusalem na wjaz krocž wupucze-
ne a sšonžowane. — Je bo s nowa poradžilo, wschelake sšbytki na-
makacz, wurycž a wotkrycz! Tak rija nētke wošebje sa tej tak nmenowanej „sčeczej murju“, kotraž w Jesuřowym czašu sčwiate město schitacše. Pschi tym je bo poradžilo, wēžu wurycž, ko-
traž k pošhljnjenju schitazeje murje sflužesche. Wěšo tu jenož sa-
klad a sšbytk murje wēže jenož namakachu, niz zyłu wēžu. Wēža je s mōznych kamjenjom natwarjena a je po wschēm sšacžu jara pschihōdna byla, město w Jesuřowym czašu schitacz. Drōbni-
schich powěscžow w tajlich wēzach a do zyła wo tutej muri, wot kotrež bo nētł dolhi kōnz wuryli, mamy Josephuša. Josephuš je židowski stawisnač a bē wołoko lěta 37 po Jesuřowym naro-
dže w Jerusaleme rodženy. Jeho žiwjenja bē džitony. Bu wot rabbinow wufubłany, tak podobnje potajkim, kaž Saulus-Paulus. We wōjnach Židow bē rostajowar w Galilejskeje. Tam bu we lěče 67 wot Romjanow jaty. Po sšončzenju wōjny bē pscheczēl Romjanow a bu stawisnač. Je sšdom knihow „wo židowski wōjnje piřak, a dwazeczi knihow wo židowski starožitništwje“, a hiščeže druge, tež sčwój žiwjenjebēh. Wschē jeho knihe su sa naš jara wažne a sajimize, dofelž nam jara wjele s tamneho czaša powēdaja, schtož dyrbinny wjedzecz, so bychmy dorosumili wscho to, schtož biblija wošebje Nowy sškon sapsižuje. Josephuš je pod romskim kšēžorom Trajanom wumrēl. R. W.

Nowinarštwu.

Nowinarštwu je s wōjnu jara schłodowalo. Tak nētotraž-
kuli nowina je sšstala wufhadžecz. Dženska je to sažo lěpie. Schłodowanja su, s najmjenscha s džela wurunane. Mamy jich w Němskeje 3152 nowinow. S tutych ma jich Bruska šama hižo 1772, Bayerska 413, Württembergska 176, Sakska 232. We Barlinje wufhadžeja jich na 101, we Wroššlatowju, kotrež na druhim městnje stej, 19, potom sčžehuje Hamburg, Lipsk, Bre-
men. —

W lěče 1883 wufhadžesche pjaty džěl nowinow jenož junu sa tydžen, kaž tež na pschi. nasche „Sserbske Nowiny“, w lěče 1914 nēsčto wjaz hacž 10. džěl, w lěče 1925 nēsčto wjaz hacž 20. džěl. Kóždy džěl wufhadžesche w lěče 1885 dobrj pjaty džěl wschēch nowinow, w lěče 1914 schtyri džěžattki a w lěče 1925 nimale sčšescž džěžattkow wschēch nowin.

Tak bo rosschērja nowinarštwu, kotrež su s pošnym prawom nmenowali „wulkomōz“. A wulku mōz ma tōn, kotryž ma no-
winarštwu. S teho sčžehuje, so dyrbi bo nabožne a zyrkwinske nowinarštwu sšpēchowacz se wyschej mozu. To je sšwjatny nadawł zyrkwije, wožadow kšchesczijanow. A Sserbam je daty tak dwōjzj wulki sšwjatny nadawł: sšpēchowacz a pošhljnowacz herbste nabožne nowinarštwu, nasche „Bomhaj Bōh“ a nasch „Mishionski Bōh“. To je nadawł jenotliwego, wožadow, herbsteje předarškeje kon-
ferenzy, herbsteho jowasla.

Hacž my Sserbjo tu sšwoje pschisflušchoscže dopjelnjamy?

R. W.